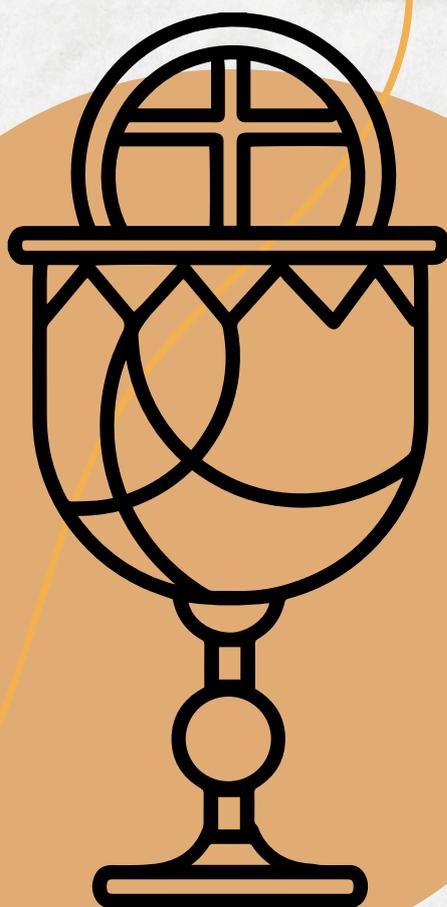

Eucharistia

JEŽIŠOVO TĚLO

Eucharistia - Ježišovo telo

Zazvoní sa a ide pieseň (odporúčame zvoliť mládežnícky žáner)

(Kňaz príde pred oltár a ide do bohostánku, aby vyložil monštranciu na oltár. Počas celého vykladania znie pieseň, kludne aj dlhšie)

Po skončení piesne sa kňaz modlí úvod:

Kňaz: Nech je zvelebený Ježiš Kristus v NAJSVÄTEJŠEJ OLTÁRNEJ SVIATOSTI.

Ludia: Od tohoto času až naveky.

Kňaz: Bratia a sestry, veríme, že Ježiš Kristus je skutočne prítomný pod spôsobom chleba v Eucharistii – v Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Vďačnosť a láska voči Kristovi nás majú viesť k tomu, aby sme sa usilovali byť pri ňom a s Ním aj mimo sv. omše, v adorácii. Dnes, keď vrcholí naše putovanie s emauzskými učeníkmi, chceme Ježišovi ďakovať za jeho milosti a požehnania počas tohto roka.

Volajme:

Kňaz: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

Lud: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

K: Ďakujeme ti za ľudí, ktorých nám posielaš do cesty.

L: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

K: Ďakujeme ti, že sa nám zjavuješ vo svojom Slove.

L: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

K: Ďakujeme ti, že môžeme denne prijímať tvoje Telo ako pokrm.

L: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

K: Ďakujeme ti za uplynulý rok, kedy sme Ťa mohli nachádzať.

L: Ďakujeme ti, Pane Ježišu.

Úvodný text (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Zmŕtvychvstalý Ježišu, ešte stále v nás doznieva radosť z tvojho víťazstva. Toto Tvoje víťazstvo má pre nás veľkú cenu, pretože si nám ním otvoril bránu do nebeského kráľovstva. Dnes pred Tebou stojíme, aby sme Ti ďakovali. Ďakovali za Tvoju obeť na križi a za to, že si skutočne prítomný v Eucharistii. Nie len symbolicky. Ale kňaz, ktorý je Tvojím prostredníkom, počas svätej omše premieňa chlieb na Tvoje skutočné TELO a víno na Tvoju skutočnú KRV.

Odpusť nám, Pane Ježišu, že si to nie vždy uvedomujeme a tiež Ťa odprosujeme aj za tých, ktorí Eucharistiu prijímajú svätokrádežne alebo ju zneuctujú iným spôsobom.

Pane, Ty sám nám hovoríš: „ **Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom.**“ (Jn 6, 54-56).

Dar Eucharistie dostávame ako liek pre naše ľudské slabosti, posilu do bojov a zápasov, nádej v hodine smrti... Vieme, že nová, zdravá krv je nádejou na nový život. Ľudská krv sa dnes nedá nahradiť a ťažko sa v budúcnosti bude dať vyrobiť umelá krv. Život prichádza od darcu krvi. Často tí najbližší dávajú svoju krv chorým. Je to prejav lásky, vďačnosti, úcty...

Rovnako je to pri transplantácii. Matka darovala rohovku svojho oka synovi, ktorého očiam hrozilo oslepnutie. Otec dcére daroval obličku, pretože dcéra by ináč zomrela. Brat dal bratovi kostnú dreň, aby mu predĺžil život. A Ježiš? Či on nám zanechal niečo menej? Ježiš myslí na našu večnosť. Často si neuvedomujeme, že je ohrozené nielen naše telo, telesné zdravie, ale aj naša duša, náš večný život. Chceme hľadať lepší elixír života? Eucharistia – Ježišovo skutočné telo – je ten najúčinnjší dar, ktorý nás ochráni pred večnou záhubou.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Text Svätého písma (**číta kňaz, alebo lektor Mt 14, 14-21**)

Keď Ježiš videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi a uzdravoval im chorých. A keď sa zvečeralo, pristúpili k nemu učeníci a hovorili: „Toto miesto je pusté a čas už pokročil. Rozpusť zástupy, nech sa rozídu do dedín kúpiť si jedlo.“ Ale Ježiš im povedal: „Nemusia nikam chodiť; vy im dajte jesť!“ Oni mu vraveli: „Nemáme tu nič, iba päť chlebov a dve ryby.“ On povedal: „Prineste mi ich sem!“ Potom rozkázal, aby si zástupy posadali na trávnu. Vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby a dával učeníkom a učeníci zástupom. Všetci jedli a nasýtili sa, ba ešte nazbierali dvanásť plných košov zvyšných odrobín. A tých, čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov, okrem žien a detí.

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Dnes večer sme my tým zástupom z evanjelia, aj my chceme nasledovať Ježiša, aby sme ho počúvali, aby sme vstúpili do spoločenstva s Ním v Eucharistii, aby sme sa pripojili k Nemu a On k nám. Ježiš hovorí v tichu v tajomstve Eucharistie a vždy nám pripomína, že nasledovať ho znamená vyjsť zo seba samých a urobiť zo svojho života nie naše vlastníctvo, ale dar pre Neho a pre druhých. Pýtajme sa dnes večer, adorujúc skutočne prítomného Krista v Eucharistii: **Nechávam sa ním premieňať? Nechávam, aby ma Pán, ktorý sa mi daruje, vyvádza stále viac z môjho obmedzeného priestoru, aby som vyšiel a bez strachu sa daroval, delil a miloval Jeho a iných?“**

Tak ako Ježiš nakrmil hladný zástup, tak túži nasýtiť každého, kto k nemu prichádza. Ba viac, Ježiš vedel poskytnúť zástupu presne toľko potravy, koľko bolo potrebné, no on sa rozhodol dať im oveľa viac. Keď sa najedli, nazbierali ešte dvanásť košov odrobín. A tak aj my, počas svätej omše prinesme Pánovi svoje prázdne koše. On nás nenechá hladných. Ježiš – pravé telo – túži naplniť nielen naše potreby, ale ich aj niekoľkonásobne prevýši.

Vidíme, že Ježiš nám dal všetko: svoju slávu, moc, svoje telo a krv, svoj život, svojho Ducha a Máriu, svoju matku. Taký je eucharistický Ježiš: dáva sa človeku úplne a bezvýhradne.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Svätý Ján Pavol II. vo svojej poslednej encyklike, Ecclesia de Eucharistia, hovorí o sviatosti Eucharistie ako **o sviatosti, v ktorej nám Kristus prejavuje takú lásku, ktorá nepozná mieru. Eucharistická obeta nesprítomňuje len tajomstvo Kristovho utrpenia, ale aj Jeho zmrtvychvstania, v ktorom obeta nachádza svoj vrchol. K Eucharistii nás môže viesť aj Ježišova Matka, Mária, veď ona sama sa stala prvou monštranciou v dejinách, tým, že nosila Ježiša vo svojom panenskom lone. Eucharistia je nám všetkým daná, aby sa náš život, tak ako Máriin, celý stal magnifikatom.**

Medzi nami ľuďmi zvyčajne platí, že dávame toľko, koľko dostávame. Ak nedostávame, prestávame dávať aj my. Ale toto nie je učenie Ježiša Krista. Kresťan by mal dávať bez toho, aby niečo zato čakal späť. To je láska, akej nás učí Ježiš. Dávanie bez podmienok. **Toto je ďalší, veľmi dôležitý rozmer Eucharistie: dávať sa iným za pokrm a nápoj.** Dobrý Ježišu, ďakujeme ti za to, že znova môžeme s úžasom objavovať Tvoju prítomnosť v Eucharistii ako skutočnosť, ktorá nám otvára oči, a môžeme vnímať Tvoju osobnú blízkosť. Ďakujeme ti za to, že posilňuješ našu vieru a robíš ju reálnejšou i osobnejšou. Ježišu, odpusť nám, že sme boli doteraz tak málo vnímaví na Tvoju osobnú prítomnosť. Odpusť nám...

Text číta žena (alebo podľa uváženia kňaza lektor):

V úchvatnom zálive ukrytom v záhybe ostrého útesu žil pelikán s veľkými bielymi krídlami. Tam sa vyliahli jeho krásne mláďatá – dva silné pelikány. Sústavne boli hladné. Pelikán sa pravidelne ponáral, bojoval s vlnami a skalami, aby ulovil ryby a mäkkýše, a tak naplnil večne otvorené zobáky svojich mláďat. Raz v zime bol však pelikán v núdzi. Nad útesom bez prestania zúrila ničivá búrka, a keď ho silný vietor hodil o skaly, zlomil si krídlo. Nemohol vzlietnuť, preto sa uchýlil do hniezda k mláďatám. Mladé pelikány s naplno roztvorenými zobákmi zúfalo kričali: „My chceme jesť!“ Pelikánovi bolo ľúto, že musia trpieť, a urobil to, čo je u nich zvykom: zobákom si vytrhol vlastné mäso a dal ho mláďatám. Niekoľko dní ich takto sýtil, pričom obetoval samého seba. Potom zahynul.

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Pelikán je starokresťanským symbolom Krista. Ježiš trpel a zomrel za všetkých hriešnikov a bol mu prebodnutý bok, z ktorého vytryskla krv a voda. A tak nám dáva nový život vodou krstu a živí nás svojou vlastnou krvou a svojím svätým telom. My, hriešnici, potrebujeme stále znova a znova túto transfúziu Života.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara)

Pane Ježišu, dvaja emauzskí učeníci odchádzajú z Jeruzalema, rozprávajú sa o Tebe, ale sú sklamaní z Tvojej smrti na kríži, pochybujú o Tebe, v ich srdci vyhasína plamienok viery. Ty si sa k nim priblížil, videli Ťa, hľadeli na Teba, ale nespoznali Ťa. No Ty, láskavý, Pane, priblížil si sa k nim. Mýlili sa, že si cudzinec. Ich šťastie spočívalo v tom, že sa s Tebou začali rozprávať, že sa otvorili pre nepoznanú osobu, mali v sebe aj skromnosť a prijali pokarhanie, že sú ťažkopádni vo svojej viere. Pane, počúvali Tvoje Božie slová, ale ich oči boli ešte stále zastreté. Potom Ťa pozvali k sebe, nástojili, aby si s nimi zostal. Chceli Ťa pohostiť. A to ich zachránilo pred veľkým omylom, aby si pre nich nezostal len cudzím pútnikom. Aj keď v srdci neboli otvorení pre všetky Tvoje Božie slová, chceli Ti poslúžiť a prijať Ťa ako hosťa. Pane, aké je to pre nás prekvapujúce, nevedeli Ťa spoznať, kým si k nim hovoril, dovolil si im spoznať Ťa, keď Ti poslúžili pri stole. Ak chceme spoznať Pána, treba, aby sme konali ako emauzskí učeníci. Oni pohostili pútnika. Mysleli si, že chce pokračovať v ceste, ale oni ho zdržali. Povedali mu: **Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil.** A tak to, čo stratili na ceste nevery, vrátilo sa im cez pohostinstvo. Pán sa im totiž nechal spoznať pri lámaní chleba.

Ak to uznáte za vhodné, sem vložte aktivitu, ktorú najdete na strane 5)

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň (pieseň nech znie aspoň 5 minút)

Po skončení piesne: Na úmysel Sv. Otca, Ctíme túto sviatosť...

Kňaz: Z neba si im dal chlieb. **(V.O. ALELUJA)**

Lud: Ktorý má v sebe všetku slasť. **(V.O. ALELUJA)**

Kňaz: Modlime sa. Bože, vo vznešenej Oltárnej sviatosti zanechal si nám pamiatku svojho umučenia a zmrtychvstania; prosíme ťa, pomáhaj nám uctievať tajomstvo tvojho tela a krvi s takou vierou a láskou, aby sme vždy pociťovali účinky tvojho vykupiteľského diela. Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

Lud: Amen.

(Po modlitbe si kňaz vezme náplečné vélum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu a udelí požehnanie. Potom kňaz uloží Sviatosť do svätostánku, pokľakne a odíde. Po uložení Sviatosti nasleduje pieseň.)

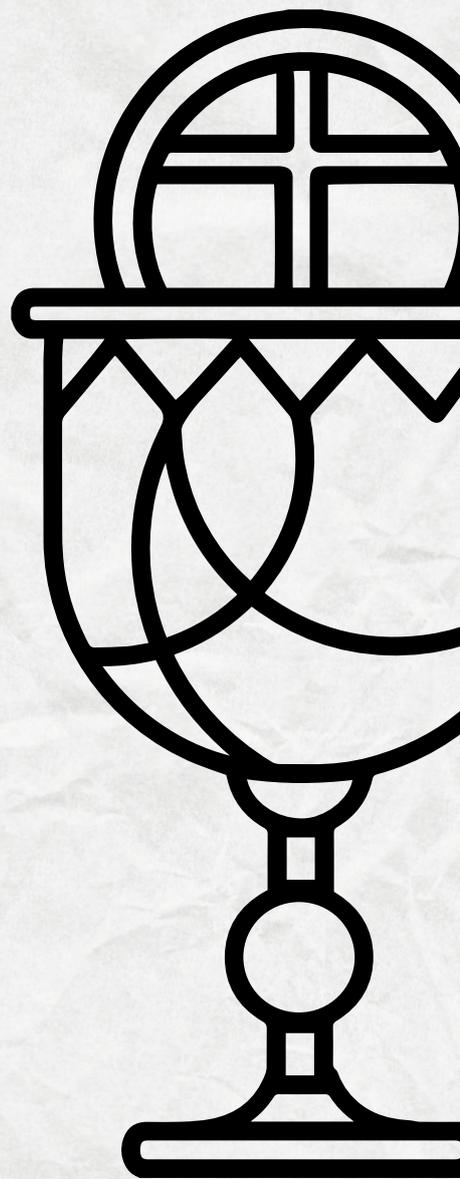
A K T I V I T A

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara)

Tak, ako sa nám Kristus rozdáva, tak, ako nám On prejavuje svoju lásku, teraz je rad na nás. Skúsme mu obetovať niečo aj my. Možno práve táto úloha je to, čo od nás Ježiš očakáva, niečo, čím mu dáme kúsok seba, kúsok svojho srdca. Preto pri odchode z kostola budú pri dverách nachystané malé úlohy... Ak máte túžbu, vezmite si jednu z týchto úloh. Nebojte sa, úlohy nie sú zložité. Je to taká malá "každodennosť" kresťana. Je čas na nás preukázať svoju lásku, hoc aj tým najmenším spôsobom.

ČO TREBA PRIPRAVIŤ?

1. Vytlačiť predsavzatia, ktoré si ľudia odnesú domov.
2. Pripraviť pri východe z kostola nádobu, do ktorej sa predsavzatia poukladajú.

PROJEKT SPIŠSKEJ DIECÉZY

Ježišova cesta

VYKONAŤ SI DOBRÚ
SVÄTÚ SPOVEĎ

KAŽDÝ DEŇ PREČÍTAŤ
ASPOŇ JEDNU
KAPITOLU
ZO SVÄTÉHO PÍSMĀ

ZÚČASTNIŤ SA
ADORÁCIE
ASPOŇ RAZ
V TÝŽDNI

ÍSŤ NA OMŠU
ASPOŇ 2X V TÝŽDNI

PREČÍTAŤ ŽIVOTOPIŠ
O SVÄTOM/SVÄTEJ

PRÍSŤ DO KOSTOLA
POČAS DŇA
ASPOŇ NA 15 MINÚT

SPYTOVAŤ
SI SVEDOMIE
KAŽDÝ VEČER

POMODLIŤ SA
DESIATOK RUŽENCA
ZA ĽUDÍ, KTORÝCH
NEMÁM RÁD/RADA

POMODLIŤ SA
RUŽENEC ASPOŇ
2 KRÁT V TÝŽDNI